

این آرتتا بود که جوور را به منچسترسیتی و سپس آرسنال آورد و به او بستری داد تا توانایی‌هایش را به نمایش بگذارد. بازیکنان هم مجبور به تمکین بودند. تمرین ضربات ایستگاهی چیزی نیست که بازیکنان از آن استقبال کنند اما حالا آرسنال چندین بار در هفته تمرین کرنر و ضربه کاشته می‌کنند.

نکته‌ی اصلی در موفقیت آرسنال و جوور این است که توپچی‌ها در هر بازی یک نوآوری و شگفتانه‌ی خاص برای رقبای دارند. هرگز شبیه به هم کرنر نمی‌زنند. این مربی که خودش زمانی آنالیزور بوده همیشه می‌خواهد از آنالیز تحلیل‌گران تیم رقیب جلوتر باشد و مدام نحوه‌ی استفاده از ضربات شروع مجدد را تغییر می‌دهد. همین هم تماشای بازی‌های آرسنال را جذاب کرده.

“

